

Jeg handlet i aller beste mening

Taler

Trude Drevland

Dato

15 juni 2015

Sted

Rådhuset, Bergen

Omstendigheter

Pressekonferanse om Viking Star-saken

1 Kjære alle sammen.

Takk for at dere har kommet.

5 I dag skal jeg være personlig. Mye mer personlig enn jeg egentlig er komfortabel med. Jeg liker det ikke, men jeg må.

Politikk skal være for det vanlige mennesket. Jeg regner meg som et vanlig menneske, selv om jeg nok hører godt at folk rundt meg sier at jeg ikke er helt ordinær. Men jeg er i bunn og grunn ganske vanlig. Og det vanlige mennesket har sine begrensninger. Jeg har nok møtt mine.

Som dere godt vet, har jeg den siste tiden vært sykemeldt og ute av stand til å svare på henvendelser og spørsmål dere helt naturlig har hatt. Omkring detaljer i forbindelse med Viking Star, og omkring min helsetilstand. Jeg forstår godt at det er mye både politikere, pressen og andre lurer på -- særlig i tilknytning til gudmoroppdraget. Det handler selvfølgelig om at jeg, i denne saken, har gitt uriktige og til dels motstridende opplysninger. La meg si først som sist: Jeg beklager det på det sterkeste. Jeg er lei meg for det. Og jeg vil i dag redegjøre for hvorfor det ble slik, og hva som er riktig.

Som flere av dere er kjent med, selv om dere fortjenestefull ikke har skrevet om det, så har jeg de siste månedene stått oppi en svært vanskelig familiær situasjon. Egentlig har det vært krevende i flere år, men den siste tiden har vært særlig utfordrende. At min mann er dømt er selvsagt kjent -- og omtalt. Da saken med Viking Star kom med full kraft i slutten av mai, var domsavsigelsen i ankesaken nært forestående. Det var en meget krevende tid for familien, ikke bare på grunn

30 av situasjonen til min mann, men også fordi andre av mine nærmeste ikke har hatt det greit. Samtidig har jeg hatt et anstrengende program for å representere Bergen, og utføre alt som følger med rollen som ordfører etter beste evne. Det har kostet meg mer enn jeg har vært villig til å innrømme -- for meg selv og for omgivelsene. Jeg har nok litt for lenge levd etter mottoet om at arbeid er den beste medisinen. Nå innser jeg vel at det ikke alltid er tilfellet.

35 Da presset omkring spørsmål knyttet til dåpen av Viking Star og tilhørende hendelser begynte å eskalere i slutten av mai, ble belastningene store. De familiære, de jobbmessige og med saken jeg nå redegjør for. Det mentale stresset gikk ut over langtidshukommelsen min -- bekreftet av legen. Samtidig opplevde
40 jeg angrep i sosiale medier av en karakter jeg ikke var forberedt på. Det gikk hardt innpå meg.

Saken om taleskriving, som verserte rundt påsketider, var jeg egentlig heller ikke forberedt på.

45 Selv om jeg opplevde at veldig mange satte pris på dåpen 17. mai og arrangementene i byen, gikk ikke mediedekningen upåaktet hen -- i den situasjonen jeg stod i.

50 Mange av dere har opplevd meg som en, ja -- hva skal man si -- hyperaktig og lettere eksentrisk ordfører. Bare de siste ukene har jeg sett beskrivelser som «vandrende sirkus», og andre mer eller mindre flatterende karakteristika. Og joda, det er nok mulig det er noen poeng i det.

55 Sannheten er også at jeg har gravd meg ned i arbeid, fordi jeg har vært livredd for ikke å være beskjeftiget til enhver tid. Saken mot min ektemann sprakk om lag fire uker etter jeg var blitt ordfører. Jeg bestemte meg da for at ingen skulle se på meg hva som foregikk på hjemmebane. I min utførelse av ordførerjobben, skulle ingen vite hva jeg hadde å bale med ellers -- det var ikke deres problem, det var
60 mitt problem. Men tre og et halvt år med mange første- og helsider, tapt inntekt, usikkerhet rundt bosituasjon, og mye annet, har naturligvis tatt på.

En lang periode av de siste og et halvt årene har jeg kjent på følelser som svik, sinne og sorg. Svik, naturligvis fordi jeg aldri trodde at min ektemann gjennom
65 treogtredve år kunne sette oss i en sånn situasjon. Sinne, fordi jeg ikke i min fjerneste fantasi kunne forestille meg at livet skulle ta en slik vending. En mann

på Nav, som knapt våget seg ut i gatene en lang periode, at det skulle oppstå alvorlig usikkerhet omkring eksistens generelt -- i det hele tatt at jeg skulle bli
70 dratt inn i dette, så jeg aldri komme. Sorg, fordi tapet var så stort. Fordi alt ble
snudd opp-ned. Og fordi jeg måtte sette meg ned og erkjenne at ingenting ville
bli som før.

Det har vært mange tunge tak.

75 Jeg sier dette verken i forsøk på å formilde saken mot min mann, eller for å
unnskyldte meg. Han har tilstått hva han har gjort, og det tar rettsvesenet seg av.

Det er ufattelig at jeg har en mann som skal sone. Å tenke på konsekvensene av
80 dette tør jeg nesten ikke. I flere år har jeg sittet og ventet på hva som skulle bli
følgene av saken som har rulla og gått. Da dommen kom i slutten av mai, trodde
jeg mye var bearbeidet. Men så ble det på mange måter bare rulla opp igjen.

Jeg har blitt spurt av mange: Hva skjer? Orker du? Til det har jeg én klar ting å
85 si: Odd er en mann jeg er gift med og vært gift med i treogtredve år, og det skal
jeg fortsette å være, også når han er ferdig med soning. Punktum! For et
ekteskap er altså ikke bare gode dager.

Oppi denne situasjonen har det også vært barna mine. Jeg vil ikke sitte her og
90 utlevere noen, men det er vel ingen overraskelse at dette har vært tøft også for
dem. En av dem har de siste årene vært så syk at jeg nesten ikke kan beskrive det.
For en mor å se barna lide -- det finnes vel ikke noe verre. Vi reiste fra
behandlingstilbud til behandlingstilbud i og utenfor Bergen, og til slutt fant vi
behandling i Bergen som reddet alt.

95 Det å gå på jobb, det å komme hjem -- det var sterke kontraster. Og nei, jeg har
nok ikke alltid kommet hjem som noen omsorgsfull familiemor de siste årene.
Ofte følte jeg at det var vanskelig å komme hjem.

100 Hvorfor i all verden forteller jeg dere dette?

Selv er jeg nå i en situasjon hvor jeg er nødt til å gripe fatt i en del ting som alt for
lenge har fått ligge. Og det er jo selvfølgelig fordi jeg selv kjenner at det har blitt
alt for mye. Det har vel legen min klart poengtert.

110 Dette er hvordan livet har vært i tre og et halvt år -- verken mer eller mindre. Jeg fatter ikke at dette har vært livet, når jeg nå sitter og forteller dere det. Hadde jeg fortsatt vært i mitt egentlige yrke, som er sykepleier, og møtt en pasient som hadde kommet med en lignende historie, hadde jeg tatt ham eller henne under armen og fulgt vedkommende til nærmeste lege. Men egenomsorg er liksom ikke min greie. I stedet har jeg gravd meg ned i arbeid -- og jeg vil understreke at arbeidet likevel har vært svært lystbetont.

115 Men det var til tider nesten som jeg prøvde å lete etter oppdrag. Jeg var i en situasjon hvor rolige dager ble et mareritt. Hvis jeg så at det stod en hel fridag på kalenderen ble jeg redd for at jeg skulle få tid til å sette meg ned og tenke på hvordan verdenen min egentlig var -- og hvordan den skulle komme til å bli.

120 Mens alt dette pågikk mener jeg å ha gitt alt. Og sannsynligvis mer enn det. Fordi hovedoppgaven siden høsten 2011, da jeg ble ordfører i denne byen, har vært å gjøre alt i min makt for Bergen og bergensere. Det var det jeg hadde sagt ja til, og det har jeg aldri angra på. Kolleger, venner, familie, medpolitikere og politiske motstandere har sagt til meg de siste årene: Er du sikker på at du klarer dette? Omgivelsene -- både jobb og privat -- de har kanskje skjönt at det måtte smelle. Men jeg har ikke sett det.

Sorry for at jeg må pusse nesen nå.

130 I saken om Viking Star har mediene stilt spørsmål ved dømmekraften min. Og jeg kan være enig -- i denne perioden har den nok til tider ikke vært som den skulle. Og det er jeg klar over nå.

135 De av dere som leser korrespondansen min med Bergensavisen publisert femte juni, vil se svart på hvitt at jeg sliter med å huske korrekt. Men jeg vil poengtere at jeg forsøkte å svare etter beste evne, jeg fortalte at jeg ble henta og returnert i fly, men husket ikke hvor mange dager jeg overnatta på hotell for et år siden. Derfor gav jeg feil informasjon. Men det var ikke av vond vilje. På det tidspunktet begikk jeg likevel to grove feil. For det første fortalte jeg ikke uoppfordret at min sønn var med på flyet til Venezia i 2014. Bergensavisen stilte ikke direkte spørsmål om dette, men det er klart jeg burde ha redegjort for det. For det andre fortalte jeg ikke at min sønn og datter også var med til Oslo 18. - 19. mai. Som gudmor ble jeg bedt om å komme med innspill til hvem som eventuelt kunne være med på jomfruturen. Jeg sendte aldri invitasjoner selv,

men jeg foreslo gjester. Jeg ser selvsagt i ettertid at det kan være uheldig når jeg inviterte dem -- eller jeg foreslo dem. Men jeg ser også at jeg forsøkte, i den situasjonen familien var i, å finne et samlingspunkt som kanskje kunne bli litt hyggeligere enn ellers.

150

Så la jeg likevel ikke kortene på bordet. Det var galt. Både overfor offentligheten og kolleger, og presse. Ønsket om å skåne familien i en vanskelig situasjon, når vi alle var utsatt for sterkt press -- et press jeg ikke ante hva ville føre til -- tok i grunn overhånd. Jeg tenkte mer som mor enn som ordfører -- det burde jeg selvsagt ikke gjort.

155

Da jeg først tok på meg gudmoroppdraget var jeg opptatt av å utføre det så godt som mulig. Først som sist vil jeg understreke at oppdraget på ingen måte var knyttet til en spesiell dato -- for min del -- jeg ville være klar til å sende flasken mot skutesiden den dagen det ble lovlig og aktuelt -- uansett om det ville være snakk om april, mai eller juni. Det stod ikke i min makt å bestemme verken dag eller klokkeslett. Jeg ville sagt ja uansett hvilken dato det var snakk om, fordi det var en positiv sak for byen vår. Men som jeg tidligere har sagt var jeg ikke klar over alle forpliktelsene jeg takket ja til. I tillegg til dåp, bestod oppdraget i deltagelse på sjøsetting og jomfrutur. For å si det slik: Jeg har igjen fått stiftet bekjentskap med tradisjoner og en bransje jeg tidligere visste lite om. Jeg har også mottatt og vurdert, og avslått en invitasjon rederiet har tradisjon for å gi sine gudmødre. Jeg ble gjort oppmerksom på at jeg kunne dra på cruise med skipet jeg døpte på et senere tidspunkt. Jeg overveide å gjøre dette, nærmere bestemt kommende høst med en venninne, for da vil jo mannen min sone. Jeg innså imidlertid at det ville bli aldeles feil. Jeg sa fra meg dette av eget initiativ -- og jeg vil understreke -- før alt skriveriet. Når det gjelder Viking Star har jeg bare vært med på det som har vært direkte knyttet til selve oppdraget som gudmor.

160

165

170

175

Et økende press, ønske om å skåne familien og det mentale stresset, som gjorde at selv hukommelsen, sviktet har bidratt til at jeg ikke har håndtert denne saken godt. Med unntak av forsøket på å skåne familien, har jeg ikke med viten og vilje gitt uriktige opplysninger. Jeg ber om å bli trodd på det. Som dere vet, er jeg jo vanligvis lysende klar og tydelig.

180

Jeg er fortsatt sykemeldt. Men jeg møter dere likevel her i dag -- selvfølgelig etter avtale med lege og innenfor alle regler -- for å redegjøre etter beste evne. Det er også slik at mange bergensere har spurt hvordan det går med ordføreren.

Jeg har brukt en del tid på å forsøke å komme til bunns i alle tilgjengelige fakta i saken, for å kunne gi en så korrekt redegjørelse som mulig. Saken begynte med at jeg den tredje januar 2014 ble spurt av Karina Hagen i Viking Cruises om jeg ville være gudmor. Henvendelsen kom via e-post. Jeg hadde tidligere møtt
 190 Karina Hagen i september året før i forbindelse med innspillingen av videoer. Hun reiste rundt og lagde reklamefilmer om blant annet Bergen by med et TV-team. Jeg kjente ikke Torstein Hagen, eieren av Viking Cruises. Jeg møtte ham første gang 16. mai 2014. Jeg ba selv om et møte med rederiforeningen i Bergen, snarest etter forespørselen om å bli gudmor. Møtet ble avholdt 15. januar 2014.
 195 For å få mer kunnskap om hvem Torstein Hagen var, hva rederiet stod for, om dåpen ville være bra for Bergen -- ut fra deres vurderinger.

Jeg aksepterte forespørselen om å være gudmor. Fordi jeg ville gi de bidrag jeg kunne til at et norsk skip skulle kunne flagge hjem til Bergen. Og samtidig bidra
 200 til arbeidsplasser og positive ringvirkninger for byen. Det har i mange, mange år vært et mål for Bergen, med sin stolte maritime tradisjon, å skulle bli snuhavn for cruiseskip. Endelig så det ut til at det skulle gå.

I midten av mars 2014, på cruisemessen i USA, ble jeg gjort kjent med at det
 205 kunne høre med til gudmoroppdraget å dra til verftet Fincantieri i Italia for sjøsetting. Det ble ikke formidlet detaljer om hvordan reisen skulle foregå, hva som skulle skje, eller når eller om. 18. juni 2014 mottok jeg program for tur til Venezia, men uten informasjon om privatfly. Øvrige opplysninger om dette ble gitt like før avreise -- etter resonnement og opplysninger må det ha skjedd
 210 telefonisk 19. juni. Dette er ikke i samsvar med den erindring jeg hadde av saken da jeg skrev om dette på Facebook, hvor jeg mente å huske at beskjednen om reisemetode kom først dagen før avgang til Venezia 22. juni. Men jeg formoder at resonnementet mitt og grunnen til at jeg husker det slik, var at jeg skulle uansett reise fredag 20. juni -- altså dagen etter at jeg fikk disse opplysningene.
 215 Men dette var en privat reise fra Bergen til Oslo fra 20. til 22. juni for å delta i bryllupet til min nevø. Jeg er lei for den unøyaktighet som har oppstått rundt dette. Jeg har også uttalt at privatflyet uansett skulle til Norge for å hente familie av rederen. Men i en presset situasjon, og med uklar hukommelse, huska jeg feil. Det var ikke familiemedlemmer av rederen på flyet på turen fra Norge. Derimot
 220 var det riktig at flyet opprinnelig skulle innom en annen norsk flyplass for å hente familie av rederen, men vedkommende meldte avbud kort tid før flyets avgang fra Italia, og derfor kom flyet direkte til Flesland og hentet oss. Flyet ba

om slot-tid på Flesland først samme dag som det lander klokka 05:37 om
225 morgenen, har Avinor bekreftet. Det er viktig for meg å presisere at det på turen
fra Italia til Norge var familie av rederen med ombord. Det dreide seg om to
personer, etter å ha sluppet av min sønn og meg i Bergen, dro flyet videre til en
annen norsk lufthavn med disse passasjerene. Jeg har fått skriftlig bekreftelse fra
rederiet om at denne informasjonen stemmer.

230

Da jeg senere i et intervju ble konfrontert med at rederens familie ikke var
tilstede på flyet, måtte jeg altså ringe min sønn for å få avklart hva som var
sakens fakta. Jeg ble ganske forskrekka over meg selv da jeg husket så dårlig, og
faktisk måtte spørre andre hvem som var med fra Norge til Italia. Jeg hadde også
235 rotet med hvor mange netter jeg var på reise -- og dette måtte jeg også til syvende
og sist også spørre min sønn om. På det tidspunktet begynte det for alvor å gå
opp for meg at jeg ikke var i stand til å gjengi detaljer korrekt. Kort tid etter dette
ble jeg sykemeldt. Først da innså jeg at presset og den mentale belastningen
hadde blitt for mye. hadde jeg forsøkt å stå løpet ut ville jeg begått flere
240 utilsiktede feil, og helsen min kunne blitt ytterligere forverret.

Jeg vil si noen få ord om turen til Venezia. Opplegget var hektisk, svært hektisk.
Ja, vi ble innkvartert på et flott hotell. Men vi var for det meste på verftet, med
unntak av middag de to dagene og en kort sightseeing-tur. I programmet for
245 turen fremkommer det at jeg fikk med meg en gudmorgave. Det jeg fikk med
meg hjem var korken av champagne-flasken i forbindelse med den såkalte
verftsdaopen, plassert i et lite sølvskrin. Dette ble levert inn på jobb den dagen jeg
kom hjem, og har stått bak min rygg, på mitt kontor siden.

250 Jeg vil også legge til at det var veldig viktig for meg å komme meg raskt hjem fra
Venezia. Fordi jeg påfølgende helg skulle til Lübeck og møte ordføreren med
Laksevågs bueskyttere. Fordi jeg fikk programmet for Italia-turen såpass sent,
var jeg svært bekymret for at disse hendelsene skulle kollidere. Og var det noe jeg
virkelig var redd for å gå glipp av, så var det den turen med buekorpset, den
255 hadde jeg lovet guttene lenge.

Som jeg også tidligere har innrømmet, var det sannsynlig ingen god beslutning
av meg å ta ut ferie for Venezia-reisen. Jeg har nok med det bidratt til å skape
forvirring. Men jeg ønsker å poengtere for dere, og ønsker å bli trodd: Jeg
260 handlet i aller beste mening. Jeg tenkte at jeg kunne skåne kommunen på den
måten. Jeg vil også si: Når jeg legger ut på reise som Bergens ordfører, og det gjør

jeg ofte, så er det jeg gleder meg mest til det å komme tilbake til Bergen. For reise med mye jobb er sjelden noe luksus.

265

Jeg vil på dette tidspunktet tillate meg å komme med nok en personlig betraktning. Jeg har registrert at enkelte har spekulert i om jeg bare tok en egenmelding. Jeg håper andre slipper den type spekulasjoner. Hva angår meg selv, har jeg knapt vært sykemeldt så lenge jeg kan huske -- og jeg husker godt. Etter å ha blitt undersøkt av lege viser det seg at det er flere grunner til at jeg nå må være sykemeldt en periode til.

270

Den siste uken har det kommet frem andre sider ved denne saken. Blant annet er det viet oppmerksomhet at jeg tok kontakt med næringsminister Monica Mæland for å legge til rette for at Viking Cruises kunne flagge sitt skip i Norge i stedet for i utlandet. Det gjorde jeg fordi det er en viktig del av ordførerens oppgave å fremme byens næringsliv. Jeg skjønner at det er mange meninger om cruise-virksomhet. Det vet jeg! Det husker jeg alltid på! Men ingen kan være i tvil om at når cruiseskip velger Bergen som snuhavn vil det gi fordeler for byen. Og det var det som var mitt hovedanliggende. Jeg sendte min henvendelse til næringsministeren 25. september i fjor. Saken var imidlertid allerede til behandling i Sjøfartsdirektoratet før mitt brev til næringsministeren. Det kan både direktorat og Bergens rederiforening bekrefte. Dette var altså ikke en problemstilling som jeg kom på. Jeg har ikke for vane å tone ned min egen betydning, men her var det altså mange som ønsket det samme -- også Sjøfartsdirektoratet sjøl. Det har også vært et ønske, både politisk og i næringen, å legge til rette for at flere skip kan seile under norsk flagg. Fartsområdeutvalget leverte altså en rapport til Regjeringen i september 2014, hvor dette var et av hovedmålene. Mitt engasjement går mange år tilbake, og har ingenting med reisen til Italia å gjøre, slik enkelte har forsøkt å skape inntrykk av.

275

280

285

290

Det har blitt stilt spørsmål ved de skattemessige sidene knyttet til denne saken. Til det kan jeg bare si, som jeg har sagt før, at regelverket skal følges. Jeg har kontakt med skattejurist, og det første jeg gjør når sykemeldingen min er over, vil være å be om en gjennomgang med skatteetaten.

295

Mange har spurt: Hva skjer videre? Jeg har i dag samtalt svært kort med gruppelederen i forretningsutvalget, og ringt de øvrige gruppemedlemmene.

300

I denne saken har jeg gjort flere feil. Det er selvsagt galt -- uansett motivasjon

eller bakgrunn -- å gi uriktige opplysninger. Jeg har gitt gal eller mangelfull informasjon, fordi summen av de personlige og arbeidsmessige belastningene jeg var under ble for store til at jeg klarte å huske korrekt. Det er synd at jeg ikke
305 klarte å se for meg alle dimensjonene ved denne saken, og hvordan den kunne oppfattes.

For meg handlet denne saken om at et cruiseskip ville flagge hjem til Norge -- til Bergen -- med alle de fordeler det gir byen. At Bergen endelig skulle bli snuhavn.
310 Derfor var jeg villig til å ta på meg gudmoroppgaven og de forpliktelsene det medførte -- det ville jeg ha gjort uansett hvilken dag dåpen skulle holdes på. Engasjementet har ikke hatt noe å gjøre med det spesifikke rederiet, med flyturer, hotellovernattinger eller ytre påvirkning. Jeg har gjort det -- og det ber jeg dere om å bli trodd på -- fordi jeg som ordfører skal fremme Bergens beste i
315 alle sammenhenger. I ettertid ser jeg selvfølgelig at jeg burde orientert meg og andre bedre, og orientert meg om hvilke oppgaver dette oppdraget innebar -- rett og slett på grunn av tvilen som har oppstått.

Målet i denne saken har ikke vært personlig vinning -- ikke på noe som helst
320 nivå. Men er det noe jeg er oppriktig glad for, så er det at oppdraget gav en mulighet til å donere en gave til noen av dem jeg beundrer mest i samfunnet. En gave på en halv million til troppen, som nå har fått enda bedre forutsetninger for å fortsette sitt fantastiske arbeid med å løfte folk ut av rusavhengighet.

325 Jeg brenner for jobben min. Jeg har alltid til hensikt å gjøre det som er best for Bergen og bergensere. Men jeg innser at jeg noen ganger blir vel entusiastisk, og det ble jeg nok i denne saken.

Enkelte vil muligens mene at det var feil av meg å la meg involvere i alt fra
330 gjestelister til bordplassering -- det er likt meg -- at jeg sendte e-post om hvor jeg mente middagen burde holdes, men alt koker ned til at jeg er veldig opptatt av at dette skulle bli et godt arrangement for Bergen. Og jeg bidro jo så gjerne -- som alltid.

335 Til slutt har jeg lyst til å benytte muligheten til å rette en varm takk til alle de som har støtta meg i det siste. Siden jeg ble sykemeldt fredag for halvannen uke siden har jeg ikke tall på hvor mange meldinger, hilsener, telefoner og klemmer jeg har fått. Jeg visste at jeg hadde venner, men ikke så mange. Det ante jeg ikke. Til dere alle: tusen takk!

Dette kan ha tæret på tilliten til meg, til partiet mitt. Hvis så er tilfelle, er det leit. Men jeg skal prøve å rette opp i dette.

345 Denne saken har gitt meg mye viktig lærdom. Erfaringene jeg nå sitter med -- både av positiv og negativ karakter -- vil jeg ta med meg i forretningsutvalget, for at vi skal kunne lære av dem og dra nytte av dem.

Jeg har vært politiker i tolv år i Bergen kommune og like lenge i Hordaland
350 fylkeskommune. Mitt oppdrag er ikke fullført. Jeg har fortsatt mye å gi. Men jeg trenger litt tid nå.

Vær klar over at mye av det personlige jeg har sagt nå, har jeg faktisk ikke sagt høyt før til noen. Når jeg har valgt å bruke en del tid på dette i dag, er det ikke
355 for å bortforklare noe, men det er vel ingen tvil om at det har vært et sterkt behov for å forklare håndteringene.

De siste dagene har det gått opp for meg hvor viktig det er, ikke bare å se disse realitetene i øynene, men også snakke om dem. Her og nå er det slik at jeg
360 kjenner hvor godt, men også vanskelig det er å få det ut i full offentlighet. Det rammer jo noen. Dette er en del av den prosessen jeg nå, mens jeg er sykemeldt, må få gjort meg ferdig med. Også kommer jeg fullt tilbake i politikken etter ferien. For jeg skal i valgkamp -- forhåpentligvis fra august -- og til valget er over. Vær trygg.

365 Jeg holder denne redegjørelsen i forståelse med legen min. Ytterligere intervju venter vi med, og det ber jeg om respekt for. Jeg ber også om respekt for at jeg ikke har lyst til å si mer enn det jeg nå har gjort om familien min, og om mine aller nærmeste.

370

Kjære alle sammen,

vi sees.

375 Og tusen hjertelig takk for at dere alle tok dere tid.

Tusen takk.

380

385 **Kilde**
Transkribert fra BTTV

Emner
Pressekonferanse, Viking Star

URI
390 <https://www.virksommeord.no/tale/jeg-handlet-i-aller-beste-mening>

395

400

405

410

415